

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 61.082 van 25 juli 1996
in de zaak A. 69.857/X-6709.**

In zake : Marc VAN STEENBERGE,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. PUTZEYS, St. GEHLEN en
X. LEURQUIN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Sint-Bernardusstraat 98

tegen :

1. de gemeente OUD-HEVERLEE,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat Ph. DECLERCQ,
kantoor houdende te LEUVEN,
Tiensesteenweg 275.

tussenkommende partijen :

1. Henri BRUGGEMANS,
2. Rita DE ROEY,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Koningsstraat 15.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IVE VAKANTIEKAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Marc VAN STEENBERGE op 15 juli 1996 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

1. het besluit van 2 juli 1996 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oud-Heverlee waarbij aan Henri BRUGGEMANS-VAN ROEY de bouwvergunning wordt afgegeven voor het oprichten van 6 bejaardenwoningen en 6 duplexappartementen met dakterras en afzonderlijke garages op een perceel gelegen aan de Neerveldstraat te Sint-Joris-Weert,

kadastraal bekend Sectie B delen van de nummers 113c, 109z en 102w;

2. het besluit van 28 mei 1996 van de gemeenteraad van de gemeente Oud-Heverlee houdende goedkeuring van het tracé van de weg ter ontsluiting van voormeld perceel;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de tweede verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 16 juli 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 juli 1996 om 11.30 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. VANDER STICHELE die, loco Advocaten J. PUTZEYS, St. GEHLEN en X. LEURQUIN verschijnt voor verzoeker, van Advocaat Ph. DECLERCQ, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat M. van DIEVOET, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur J. BOVIN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Henri BRUGGEMANS en Rita DE ROEY met een verzoekschrift van 23 juli 1996 vragen om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker ter verantwoording van de uiterst dringende noodzakelijkheid van zijn vordering tot schorsing onder meer aanvoert dat "reeds voor het verlenen van de bouwvergunning, (...) een poging (werd) gedaan om de werken aan te vangen, nl. door gronden te storten om het niveau van het terrein te verhogen", dat "aldus te verwachten (valt) dat nu de bouwvergunning verleend is, de werken onmiddellijk na het verstrijken van de termijn van vijftien dagen waarover de gemachtigde ambtenaar beschikt om de bouwvergunning te schorsen (Stedebouwwet, artikel 45, § 4, tweede lid) en na het bouwverlof, een aanvang zullen nemen", dat "ingeval van schorsing volgens de gewone procedure, de werken (zouden) moeten stilgelegd worden", dat niet zeker is "of de houders van de bouwvergunning die werken vrijwillig zouden stilleggen en of de bevoegde overheden met de vereiste spoed de daartoe nodige maatregelen zouden treffen", dat "het te verwachten (valt) dat er in elk geval niets zal ondernomen worden om de plaats in de vorige toestand te herstellen, zodat

verzoeker en de omwonenden gedurende maanden een onafgewerkte werf onder ogen zullen hebben";

Overwegende dat uit de door verzoeker neergelegde fotoreportage blijkt dat reeds een aanvang werd genomen met de uitvoering van grondwerken op het te bebouwen perceel, hoewel niet blijkt dat er op het ogenblik dat deze werken werden uitgevoerd een geldige vergunning was afgegeven; dat in deze omstandigheden dan ook dient te worden aangenomen dat de door verzoeker aangevoerde argumenten de procedure van de dringende noodzakelijkheid voldoende verantwoorden;

Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is aangezien "bij het verzoekschrift dat voor eensluidend is verklaard en aan tweede verweerster is ter kennis gebracht, (...) geen inventaris der stukken is gevoegd", hoewel "artikel 86 van het Koninklijk Besluit van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State stelt dat de verzoekschriften een inventaris van de ter staving ingeroepen stukken bevatten", en "dit artikel (...) krachtens artikel 42 van het procedurereglement kort geding toepasselijk (is) in huidige procedure", en "artikel 85 van het hogergenoemde besluit stelt dat drie afschriften voor eensluidend gewaarmerkt worden gevoegd"; dat de tweede verwerende partij daaraan toevoegt dat dit "des te meer een schending (is) van de rechten van verdediging nu het een procedure van schorsing betreft wegens uiterst dringende noodzakelijkheid, waarin (zij) slechts over een uiterst beperkte termijn beschikt om haar verweermiddelen op schrift te stellen", en dat het feit "dat een inventaris zou zijn neergelegd bij het origineel of het neergelegd dossier (...) (hieraan) geen afbreuk (doet)", vermits "het (...) bij lezing van het verzoekschrift duidelijk (moet) zijn op welke stukken verzoekende partij zich steunt";

Overwegende dat, eensdeels, de overmaking door de verzoekende partij van de gewaarmerkte afschriften van het verzoekschrift geen substantiële vorm is die op straffe van nietigheid is voorgeschreven; dat, anderdeels, terzake het verzoekschrift de vermelding "Bijlagen : stavingsstukken met inventaris" bevat, zodat de tweede verwerende partij alleszins niet onwetend ervan kon zijn dat tesamen met het verzoekschrift een geïnventariseerd bundel was neergelegd; dat zij indien zij dit nodig achtte, onmiddellijk na ontvangst van het afschrift van het verzoekschrift aan de Raad van State om de mededeling van een afschrift van deze inventaris kon vragen; dat de tweede verwerende partij zich alleszins naar de griffie van de Raad van State diende te begeven om inzage te kunnen nemen van de bij het verzoekschrift gevoegde stukken; dat haar rechten van verdediging niet werden geschonden; dat de exceptie niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, onder meer wegens niet afdoende motivering van het bestreden besluit,

doordat benevens het overnemen van het advies van de gemachtigde ambtenaar het eerste bestreden besluit enkel gemotiveerd is door de overweging "dat de bouwwerken de goede ruimtelijke ordening van de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengen",

terwijl, enerzijds, het college van burgemeester en schepenen bij het verlenen van een bouwvergunning ertoe gehouden is zijn eigen redengeving te doen kennen en de overweging dat bouwwerken de goede ruimtelijke ordening van de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengen geen redengeving maar een loutere stijlformule is,

en terwijl, anderzijds, het besluit van het college van burgemeester en schepenen niet vermeldt dat

de redenen vervat in het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar, het verlenen van de vergunning wat hem betreft verantwoorden;

Overwegende dat de eerste verwerende partij geen nota heeft ingediend; dat zij evenmin het administratief dossier heeft neergelegd; dat zij niet ter terechtzitting is verschenen;

Overwegende dat de tweede verwerende partij o.m. stelt :

"(...)

In de bestreden beslissing is het uitvoerig advies van de gemachtigde ambtenaar integraal overgenomen waarna wordt besloten dat de bouwwerken de goede ruimtelijke ordening van de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengen. Het is duidelijk dat de beslissende overheid zodoende de motieven die geleid hebben tot het gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar tot de zijne heeft gemaakt. Dit blijkt ook nog uit het punt 1 van artikel 1 van het besluit waarin uitdrukkelijk wordt besloten dat de voorwaarden gesteld door de gemachtigde ambtenaar dienen nageleefd te worden";

Overwegende dat de tussenkomende partij o.m. stelt :

"Verzoeker in schorsing verliest uit het oog dat de bestreden beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 2 juli 1996 op 23 april 1996 voorafgegaan werd door een omstandige weerlegging met een uitvoerige motivering van de bezwaarschriften die verzoeker in schorsing voorafgaandelijk aan deze procedure had neergelegd.

Deze uitvoerig gemotiveerde beraadslaging van 23 april 1996 ligt inhoudelijk volkomen in dezelfde lijn als de beslissing van de gemeenteraad van 28 mei 1996 en het daaropvolgende advies van de gemachtigde ambtenaar van 26 juni 1996; impliciet doch zeker blijkt uit de beslissing van het college van burgemeester en schepenen dat zij haar motivering van 23 april 1996 evenals deze van de gemachtigde ambtenaar in zijn advies van 26 juni voor herhaald houdt";

Overwegende dat de eerste bestreden beslissing o.m. verwijst naar de aanvraag, naar de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw; dat zij voorts vaststelt dat er voor het gebied waarin het perceel begrepen is, geen door de Koning goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat, dat het perceel evenmin gelegen is binnen het gebied van een behoorlijk vergunde verkaveling, dat de aanvraag onderworpen werd aan de speciale regelen van openbaarmaking, zoals bepaald bij het koninklijk besluit van 6 februari 1971, dat er 3 bezwaarschriften zijn ingediend; dat zij voorts het beschikkend gedeelte van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar vermeldt; dat de redengeving van het college van burgemeester en schepenen luidt als volgt :

"Overwegende dat de bouwwerken de goede ruimtelijke ordening van de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengen";

dat de beraadslaging van het college van burgemeester en schepenen over de ingediende bezwaarschriften niet in de bestreden beslissing wordt vermeld;

Overwegende dat artikel 45, § 1, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw bepaalt dat zolang voor het gebied waarin het goed begrepen is, geen goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat, de vergunning niet kan worden verleend dan op eensluidend advies van de door de Minister gemachtigde ambtenaar of ambtenaren van het bestuur van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, "de gemachtigde ambtenaar" genoemd; dat luidens § 4 van hetzelfde wetsartikel de vergunning het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar moet overnemen, de gemachtigde ambtenaar nagaat of zijn advies in acht genomen werd en,

zo niet, de beslissing van het college van burgemeester en schepenen schorst;

Overwegende dat de bij de genoemde wetsbepaling aan het college van burgemeester en schepenen opgelegde verplichting het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar over te nemen in de beslissing waarbij het over de bouwaanvraag beslist, ertoe strekt het toezicht van de gemachtigde ambtenaar op de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen mogelijk te maken; dat de gemachtigde ambtenaar immers op zicht van de vergunning moet kunnen nagaan of deze overeenstemt met het gegeven advies en, zo niet, of er grond is de vergunning te schorsen; dat evenwel het feit dat op de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen door de gemachtigde ambtenaar controle wordt uitgeoefend, dit college er niet van ontslaat zich een eigen opvatting te vormen en te onderzoeken of een bouwaanvraag de behoorlijke aanleg van de plaats niet in het gedrang brengt en of aan de eisen gesteld ter waarborging van die goede aanleg -door het college beter gekend dan door de gemachtigde ambtenaar- is tegemoet gekomen; dat het college van burgemeester en schepenen, doordat het over een eigen beslissingsbevoegdheid beschikt, ertoe gehouden is zijn eigen redengeving te doen kennen; dat, in het geval dat het college van oordeel is dat, wat hem betreft, de redenen vervat in het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar het verlenen van de vergunning verantwoorden, de motiveringsverplichting op zijn minst vereist dat het college van burgemeester en schepenen dit in zijn beslissing over de bouwaanvraag dan ook met zoveel woorden vermeldt; dat dit terzake niet het geval is; dat voorts, zoals verzoeker terecht stelt, de overweging "dat de bouwwerken de goede ruimtelijke ordening van de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengen" lijkt neer te komen op een stijlformule;

Overwegende dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de derde door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker in zijn vordering tot schorsing voldoende concrete gegevens aanbrengt die aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de eerste bestreden beslissing hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat de omstandigheid dat het bouwperceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan gelegen is in woongebied daaraan, in tegenstelling tot hetgeen de tweede verwerende partij stelt, geen afbreuk doet; dat immers de vergunde constructie, door haar omvang, van aard is, verzoekers woon- en leefklimaat te verstoren;

Overwegende dat, met betrekking tot het besluit van 28 mei 1996 van de gemeenteraad houdende goedkeuring van het tracé van de weg tot ontsluiting van bouwperceel, verzoeker niet aantoont waarom de schorsing van de bestreden bouwvergunning alleen niet zou volstaan om het door hem ingeroepen nadeel te voorkomen; dat wat dit besluit betreft de schorsing zonder nut is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Henri BRUGGEMANS en Rita DE ROEY in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 2 juli 1996 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oud-Heverlee waarbij aan Henri BRUGGEMANS-VAN ROEY de bouwvergunning wordt afgegeven voor het oprichten van 6 bejaardenwoningen en 6 duplexappartementen met dakterras en afzonderlijke garages op een perceel gelegen aan de Neerveldstraat te Sint-Joris-Weert, kadastraal bekend Sectie B delen van de nummers 113c, 109z en 102w.

Artikel 3.

De vordering tot schorsing wordt voor het overige verworpen.

Artikel 4.

De zaak zal opnieuw worden opgeroepen op de openbare terechtzitting van 20 augustus 1996 om 11.00 uur.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftwintig juli 1900 zessenegentig, door :

Mevr.	M. VRINTS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.